

ROUŠKA

ročník 19

číslo 5/16

Vydává Charita Bohumín, Štefánikova 957, Bohumín
tel: 596 013 606, mobil: 736766021, email : info@bohumin.charita.cz

NEBE A JÁ

Církevní rok a s ním i Svatý rok milosrdenství pomalu končí. Možná se budeme ptát, co nám přinesl. Přiblížili jsme se více tajemství Boží milosrdné lásky? Stali jsme se sami více milosrdnými vůči druhým? Tyto a podobné otázky budou jistě na místě, máme-li alespoň trochu uchopit příležitosti uplynulého času a vykročit dále s novou zkušeností.

Konec jubilejního roku se tak spojuje s koncem církevního toku, který nám přináší témata o věcech posledních. V tomto smyslu mne oslovily myšlenky „Malého bratra“, bl. Karla de Foucaulda (zemřel mučednickou smrtí na Sa- haře 1916), které nás mohou inspirovat k oné velké naději, jež Boží milosr- denství i ona listopadová témata přinášejí. Rád se s Vámi o ně podělím.

Můj Bože, mluv ke mně o naději ... Jak by z této ubohé země mohly vyklí- čit myšlenky naděje? Což není třeba, aby přišly z nebe? ... Nejen, že nám dovoluješ mít tu naději, která nás povznáší tak vysoko nad nás samotné, tak vysoko nad všechny naše sny, nýbrž ukládáš nám ji jako povinnost! ... Přesto, že jsem špatný, přesto, že jsem velice hříšný, musím doufat, že půjdu do nebe. Ty mi zakazuješ, abych si zoufal ... I když jsem sebe- nevděčnější, sebezbabělejší, ať jakkoliv zneužívám tvých milostí. Můj Bože, Ty mi ukládáš jako povinnost, abych doufal ve věčný život u Tvých nohou, v lásce a svatosti! ... Ty mi zakazuješ, abych ztrácel odvahu při pohledu na svou bídu, abych si řekl: „Už nemohu dál, cesta do nebe je příliš strmá, musím ustoupit a zřítit se dolů.“ Ty mi zakazuješ, abych si řekl při pohledu na své stále opakované chyby, pro něž prosím každý den za odpuštění a do nichž vždy upadám: „Nikdy se nebudu moci napravit; svatost není pro

mne; co mám já společného s nebem? ... Jsem příliš nehodný, abych tam vstoupil ...“ Ty mi zakazuješ, abych si řekl při pohledu na neskonale milosti, jimiž mě zahrnuješ, a na nehodnost svého nynějšího života: „Zneužíval jsem těch přemnohých milostí, musel bych být svatý a jsem hříšník; nemohu se polepšit, je to příliš nesnadné; jsem jen ubohost a pýcha; po tom všem, co Bůh pro mne učinil, není ve mně nic dobrého, nikdy se do nebe nedostanu.“ Ty chceš, abych doufal přes to vše, abych stále doufal, že mám dost milostí, abych se obrátil a došel oslavení ... Nebe a já, tato dokonalost a má ubohost, co je mezi nimi společného? Je zde Tvé Srdce, které je pojátkem mezi těmi dvěma věcmi, tak nepodobnými ... láska Otce, který tak miloval svět, že mu dal svého jediného syna ... Musím stále doufat, protože mi to poroučíš, a protože musím vždy věřit v Tvoji lásku, kterou jsi mi tolik sliboval, a ve Tvou moc ... Ano, když uvážím, co jsi pro mne vykonal, musím mít takovou důvěru ve Tvou lásku, že at' se cítím jakkoliv nevděčný a nehodný, doufám v ni stále, stále s ní počítám, jsem stále přesvědčen, že jsi ochoten mne přijmout jako otec marnotratné dítě a ještě víc, že mne nepřestáváš volat, zvat, poskytovat mi prostředky, abych přišel k Tvým nohám ... (Ecrits Spirituels str. 91)

Kéž se na nás všech ukáží plody milostivého roku, třeba v hlubším porozumění Božích pravd.

Požehnané listopadové dny přeje

Aleš Ligocký

VŠEOBECNÝ ÚMYSL CHARITY

**Aby služba Charity byla nesena láskou,
která nehledá sebe,
ale snaží se prospět druhému člověku
v životních obtížích.**

KONKRÉTNÍ ÚMYSLY

- ✧ Za úspěšnou rekonvalescenci nemocného muže.
- ✧ Za Boží pomoc pro muže a jeho rodinu po náhlé ztrátě manželky.
- ✧ Za dar rodinné harmonie a zdraví pro všechny zaměstnance Charity Bohumín
- ✧ Za dlouhodobě nemocnou ženu. Za Boží pomoc pro ni.

PATNÁCT LET PRÁCE OBČNASKÉ PORADNY V BOHUMÍNĚ

Bylo pondělí 3. září 2001, 14. hodin odpoledne. Poprvé se otevírá Občanská poradna v Bohumíně. Místnost poradny se nachází na Čáslavské ulici v Novém Bohumíně. Počasí – přes den přeháňky – jako v životě, denní teplota v rozmezí 16 až 22 stupňů Celsia. Svátek má Bronislav a Bronislava...

Je to již patnáct let, co byla otevřena druhá sociální služba Charity Bohumín. Je to kus historie, kus práce. Troufám si říci, že to mimo jiné svědčí o stabilitě, kvalitě a důvěryhodnosti – především lidí, kteří v Občanské poradně Bohumín pracují. Charita Bohumín má dnes již pět sociálních služeb, ale poradna je specifická v tom, že její zaměstnanci musí být vysoce odborně vzdělaní a vzdělávání. Mají mnohaleté zkušenosti ze všech oborů, které si jen dovede člověk představit: rodinné právo, pracovní právo, trestní právo, občanské právo, sociální dávky, dědictví, exekuce, a tak dále, a tak dále, a tak dále. Nehledě na to, že se jedná o lidi vysokých morálních a křesťanských zásad.

Říká se, že každý člověk je nahraditelný, ale v případě pracovníků naší poradny je to skoro nemožné! Moc jim za vše děkuji.

Zdeňka Kniezková Brňáková, ředitelka Charity Bohumín

O pár slov jsem požádala paní Lucii Fábryovou, která s kratičkou přestávkou mateřské dovolené Občanskou poradnu v Bohumíně vede. Svědomitě, kvalitně a s úžasným lidským rozměrem:

„Patnáct let provozu občanské poradny, to je velký kus práce. Mohli bychom se ohlédnout trochu do minulosti, jak vše vzniklo? Byly problémy, které vedly k rozhodnutí založit poradnu? Či to byl nápad? Jak byl realizován? Jaké byly „porodní“ problémy,? Nebo šlo všechno hladce?“

Se zřízením poradny potíže nepamatuji, domnívám se, že žádné větší komplikace nebyly. Myšlenka založení poradny byla výborná a patří tehdejší ředitelce Charity Bohumín Ing. Kristině Stoszkové. Vhodnost, uznání, vděčnost až nadšení potvrzují občané dodnes, rovněž o vhodnosti a rozumnosti tohoto kroku jsem přesvědčená i já. Domnívám se, že bezplatnou občanskou poradnu by mělo provozovat každé město. Na naši poradnu v Bohumíně se obracejí nejčastěji občané z Bohumína, méně pak z okolních měst a obcí Orlová, Rychvald, Dolní Lutyně, Dětmarovice. Někdy také občané vzdálenějších měst Bečva, Český Těšín, Olomouc, Šumperk, Kolín, Praha, Cheb, a leckdy čeští občané pobývající v zahraničí Irsko, Anglie, Německo, Španělsko, nebo Poláci, Slováci a Vietnamci pracující v ČR.

„Dá se vyhodnotit, jak se v průběhu let měnila „klientela“. Změnily se léty problémy, které lidé chtěli řešit?“

Dotazy jsou jednak běžné, které tu budou, co svět světem stojí (rodina, vztahy, finance, práce) a pak dotazy nárazové/hromadné vázící se k aktuálnímu dění ve společnosti, v legislativě (např. schválení finančního odškodnění za doby druhé světové války, hromadná propouštění ze zaměstnání, neplatnost některých rozhodčích doložek a exekučních příkazů, apod.) Novodobým trendem celkově, je však růst hroživě bezhlavého a dobrovolného zadlužování občanů, nadměrné spotřebitelské nákupy na splátky, všechno mít hned a zaplatit až potom, život s dluhem už naše společnost vnímá jako normální. Krize, které zadlužení či předlužení lidem přináší, jsou kruté a konzultace v poradně pak máme plně zklamání, zoufalství, slz, sebevražedných myšlenek, nezdařených (ale i zdařených) pokusů vzít si život.

„Celou dobu fungování poradny v ní pracuješ. Je nějaký příběh, který byl pro tebe tak silný, že na něj nemůžeš zapomenout?“

Ano, těch příběhů je více a emočně na mne působí různě. Např. sdílená utrpení lidí jsou někdy tak silná, že mi tečou slzy, nejde to jinak, a zjišťuji, jak bezproblémový život mi Pán Bůh dopřává. Někdy si uvědomuji, že tu či onu situaci nemám ve svém vlastním životě také dobře zabezpečenou (pojistky,

smlouvy, havárie), nebo když starší rodiče v poradně teskní, že jejich dítě je nenavštíví, nezavolá a nezeptá se: jak se ti daří, mami/tati? Vzpomínám na své rodiče a běhá mi mráz po zádech, jak jsem na tom já se svými rodiči.

Nepříjemná setkání s klienty: * Muž mi ohlásil, že má u sebe bombu a budu se muset svlékat. (Po "nekonečné" chvíli mi sdělil, že si dělá legraci).

*Zdravotně postižený občan mne chtěl zbít svými berlemi, když jsem mu odmítla dát jídlo - poradna stravu neposkytuje (otevřela jsem dveře a utekla do chodby). * Podal mi ruku muž osetý vředy (na tváři, na rukou, všude), já byla tehdy těhotná, nedokázala jsem mu však ze zdvořilosti podání ruky odmítnout (nakonec se mi nic ani mému děťátku nestalo :o). A ať nejsou všechny příběhy jen smutné, tak i něco veselého: * Je to už hodně dávno - paní mi chtěla dokázat svou chudobu, že nemá peníze ani na to, kupovat si spodní prádlo, a bleskurychle mi to dokázala tím, že si stáhla kalhoty. * A co ještě veselého? Mám časté nabídky na kávu či k sňatku (ale jsem šťastně vdaná :-)).

„Kam bys chtěla práci poradny dále směřovat? Co bys chtěla změnit?“

Poradnu a poradce svěřuji přimlouvám milosrdné Matky Terezy, abychom byli (alespoň kapkou) jako ona (k mému zármutku nám někdo z čekárny poradny odcizil její obraz). Jinak mým hlavním cílem je provoz odborné a kvalitní poradny, kde pracují spokojení poradci. Intenzivně pracuji na sjednocení provozu poradny s nutnou administrativou v souladu s aktuálními standardy kvality dle Zákona o sociálních službách. Dlouhodobě bych ráda zvýšila odbornou úroveň poradců. Pracovní tým poradny je skvělý, děkuji kolegyním Márii Míčkové a Kateřině Matulové za úžasnou kolegiální a příjemnou atmosféru. A nebylo by nás, veselých poddaných, kdyby nebylo rozumné paní řídící Zdeňky Kniezkové, která nás podporuje. Tímto jí vyjadřuji své díky (za to, že vede celou Charitu Bohumín a také za způsob, jakým ji vede).

„Co by ti právě teď udělalo největší radost?“

Kdyby u nás v Charitě zaklepalá rozumná osoba ochotná a schopná reprezentovat činnost Charity Bohumín na veřejnosti, před kamerou, v tisku, apod. Charitní pracovníci jsou často tiší, pracují v skrytu, bez reklamy, necítí potřebu prezentovat své skutky na veřejnosti, ukazovat se. Je však vhodné nikoli jména jedinců, ale obecné charitní dílo vyzdvihnout na oči veřejnosti a připomínat významnost milosrdné lásky k bližním v tomto světě. Zatím ale nemáme, kdo by se z našich řad této činnosti udatně a rád ujal.

Moc děkuji za rozhovor. Zdeňka Kniezková Brňáková

ROZLOUČENÍ S LÉTEM

Je páteční ráno 9. září, venku svítí sluníčko a všichni se již těší na dlouhou plánovanou akci. Naším cílem jsou tentokrát sady Petra Bezruče v Bohumíně se svou téměř stoletou historií. Ihned po snídani se rozběhly přípravy k odjezdu. Někteří klienti upoutaní na vozíček vyrazili v doprovodu zaměstnanců na cestu přes most ve Starém Bohumíně až Lidlu, kde už čekali ostatní, kteří mezitím přijeli charitním vozidlem. Naši klienti si pamatovali park ještě z doby, kdy jako mladí navštěvovali letní kino a proto byli mile překvapeni novou podobou parku. Společně jsme si prohlédli naučnou stezku, která vede touto zelenou oázou a upozorňuje na nevěšední a zajímavé stromy. Naučná stezka nebyla jedinou atrakcí, která je zaujala. Velký úspěch slavily ptačí voliéry s exotickým ptactvem, ranč s domácími zvířaty. Někteří pocházejí z rodinných domů a domácí zvířata jim nejsou cizí. Zájem projeвили také o dětské dopravní hřiště, Mauglího stezku nebo hřiště pro seniory, které si někteří úspěšně vyzkoušeli. Procházka byla velice příjemná. Sluníčko svítilo a procházka ve stínu stromů byla velice příjemná. Klienti ocenili upravené chodníky a travnaté plochy i lavičky k odpočinku.

Následovala krátká procházka městem, kterou zakončila sladká tečka na závěr. Zastavení v zrekonstruované bezbariérové kavárně Bastien café. Ze široké nabídky domácích dezertů, pohárů, kvalitních káv a domácích limonád si každý mohl vybrat dle své chutě. Pro některé to bylo těžké rozhodnutí, ale nakonec byl spokojen každý. Pro posezení jsme využili jak posezení venku, tak i v chládku uvnitř. Následoval návrat domů. Všichni byli spokojeni a příjemně unaveni. Každý si odnášel domů svoje dojmy a náměty na zamýšlení.

*Andrea Schveizerová, pracovnice Charitního domu pokojného stáří sv.
Františka*

INFORMUJEME ...

Dne 16.9.2016 zemřela obyvatelka našeho Domova paní Alžbětka Augustýnková. Přejeme klid její duši.

*Naopak v měsících září a říjnu jsme přijali do naší „františkovské rodiny“ další její členy: **manžele Julii a Arnošta Chýlkovy** a pana **Vladimíra Krůčka**. Přejeme jim, ať se u nás cítí co nejlépe.*

Dne 12. listopadu proběhne celorepubliková potravinová sbírka, která je určena lidem v nouzi. Především lidem bez domova a maminkám s dětmi, které se ocitly v krizi. V Bohumíně bude sbírka probíhat v sobotu od 8 hodin do 20 hodin v obchodním domě Kaufland ve spolupráci Charity Český Těšín a Charity Bohumín. Dárci mohou zakoupit např. trvanlivé potraviny a za pokladnami je vložit do připravených košíků určených pro potravinovou sbírku.

SLAVNOST SVATÉ HEDVIKY

Slavnostní mše svatá v předvečer svátku svaté Hedviky spojená s oceňováním je tradicí od roku 2011. Medaili sv. Hedviky a pamětní list s poděkováním převzali v sobotu 15. 10. v ostravské katedrále dlouholetí varhaníci, kostelníci, manželský pár, tři kněží a lidé, kteří působí v Charitě nebo svůj čas věnovali péči o kostel. Za obětavou a nezištnou službu pro církve poděkoval 32 mužům a ženám biskup František Václav Lobkowicz. Mezi oceněnými byli i manželé Malcharovi ze Starého Bohumína.

Manželé Malcharovi dlouhodobě nabízejí svou pomoc při aktivitách Charity Bohumín a také farnosti Bohumín – Starý Bohumín. Ať se jedná o údržbu, výzdobu, péči o zeleň, administrativu. Paní Malcharová je aktivní pomocnicí při koordinaci Tříkrálové sbírky v Bohumíně a okolí, již od samého počátku konání těchto sbírek. Sama pravidelně navštěvuje klienty Charitního domu pokojného stáří sv. Františka a pomáhá při společné péči o okolí tohoto charitního do

mu. Oba jsou pravidelnými účastníky bohoslužeb, kde slouží také službou lektora, vedou příkladný křesťanský život a jsou neocenitelnými pomocníky jak pro charitu tak farnost.

*Lýdie a Vítězslav Malcharovi při předávání ceny Otcem biskupem
Ocenění: „Za dlouholetou spolupráci a přínos ke službě charity“*

Charita Bohumín se připojuje s blahopřáním. Děkujeme.

Tradice oceňování byla v diecézi zavedena v roce 2011. Biskup František Václav Lobkowitz jmenovitě děkuje těm, kteří se příkladným životem, svou obětavostí a ochotou zvláštním způsobem podílejí na životě diecéze. Děje se tak vždy v blízkosti slavnosti svaté Hedviky, která je patronkou ostravsko-opavské diecéze. Ochránkyni Slezska určil jako hlavní patronku diecéze před 20 lety její zakladatel papež Jan Pavel II.